

HẸN XUÂN

Thy Lan Thảo

Một lá thư em đọc mấy lần
Quê mình gió chướng báo tin xuân
Giòng thư chị viết thương ngàn ý
Gửi đến cho em cả tấm lòng

Chị viết năm năm dài cách biệt
Một lần chiều xuống nắng chiều vương
Mẹ buồn không nói nhìn ra cửa
Dù mắt mờ mây chẳng thấy đường

Mẹ hỏi thăm so dưa trước nhà
Nay mùa gió chướng đã ra hoa?
Mẹ xưa vẫn thích hoa so dưa
Luộc chín ăn com với mắm cà

Mẹ nhắc mấy lần mai tứ quý
Mai vàng nhớ nhất lá đúng ngày
Xưa em về phép thương hay tưới
Mong đến xuân về đẹp nét hoa

Mẹ bảo chị làm mắm tôm chua
Lựa tôm đầy đặn nếm nêm vừa
Mấy ngày giáp Tết dăm thằng bạn
Em vẫn thường hay nhậu suốt trưa

Chị ơi đừng nhắc mà em xót
Tuổi quá năm mươi vẫn đại khờ
Mẹ vẫn xem em thằng bé nhỏ
Vẫn mê bè bạn vẫn mê thơ!

Đông lạnh chờ Xuân mới sẽ về
Lòng em chị biết rất nhiều khê
Nuôi con nhỏ đại nơi quê lạ
Nuôi mẹ già nua bóng xế tà!

Thương em chị nhớ thu đều đặn
Kể chuyện tin nhà, chuyện mẹ yêu
Nhớ gởi cho em lời của mẹ
Nhắc con nhắc cháu mỗi khi chiều

Chị gửi cho em vài sợi tóc
Trắng màu thương nhớ của mẹ hiền
Để em áp ủ vào bên gối
Mơ giấc đêm về bên giáng tiên!

Chị ơi! em đọc thư của chị
Từng ý từng lời như mũi dao
Rạch nát lòng em thương nhớ quá
Tìm đâu thấy mẹ của nương chiều!

Xuân này em không về được
Tủi phận xa quê xót ý nhà
Chị chăm sóc mẹ dùm em nhé
Đốt nén hương buồn bên cạnh cha

Thy Lan Thảo